

Josep M. Cantó Castelló, de Llagostera i instal·lat a la ciutat de Girona, ha hagut de lluitar i treballar molt per arribar a ser l'advocat que és ara i que sempre havia volgut ser.

Va compaginar els estudis amb una feina com a empleat de banca, i així ho explica: **"Malauradament els meus pares no em van poder pagar la carrera i la vaig haver de fer quan vaig poder finançar-me-la jo. Estava casat i ja teníem els fills quan em vaig matricular a la UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància)." L'any i mig que va fer de passant amb Eduard Penya va ser un bon aprenentatge per entrar amb més garanties al món professional: "Va ser dur perquè vam haver de subsistir amb el sou de la meua muller, M. Rosa, que va ser un gran puntal per a la família, però en vaig treure molt de profit, va ser un bon rodatge." I afegeix: "Allà vaig aprendre com s'havien de fer servir els llibres per trobar la legislació que interessava en cada moment i també una cosa tan important com és saber com es fa un judici." Les explicacions de la Llei d'enjudiciament civil no són suficients a l'hora de convertir la teoria en pràctica, però el nostre lletrat en va aprendre i es va enfrontar al seu primer cas: "Em vaig estrenar a l'audiència provincial, i fer el primer judici allà penso que és una de les millors coses que li poden succeir a un advocat. És trobar-se amb tres magistrats i amb tota la pompa que la sala imposa, però ajuda a veure amb menys complicacions tots els judicis que vindran després."**

Treballar per compte propi demana determinades condicions que en Josep M. s'afanya a solucionar: **"Casat i pare de família, no tenia els mitjans econòmics suficients per obrir un despatx. Finalment vaig optar per fer-ho a la casa dels meus pares, a Llagostera. I allà vaig començar, imprimint targetes i repartint-les pels tallers i les empreses del poble, i així, de mica en mica, van anar venint clients." Al cap d'un temps, i ja anant molt millor les coses, d'aquell despatx va passar a un altre a la plaça de la mateixa població i més endavant a Girona, on treballa actualment: "Vaig obrir aquesta oficina fa uns deu o dotze anys, i ara ja hi treballa el meu fill que també és advocat." El somni d'aquest català s'ha fet realitat i n'està molt content: "Ara puc veure com el somni continua amb els meus fills, perquè tots tres han optat pels estudis de dret. En Xavier treballa amb mi, com he dit anteriorment, la Irene fa de procuradora als tribunals i la Mònica està a punt de llicenciar-se."**

Setze anys com a advocat, doncs, proporcionen un bagatge extraordinari, però no de l'amplitud que voldria: **"Sigui per bé o per mal, tots tendim a especialitzar-nos i això fa que no coneguem tot el dret que voldríem. Quan comences intentes tocar-ho una mica tot, qualsevol tema és nou i li dediques molt de temps, però amb els anys acabes especialitzant-te."** Aquest camí l'ha conduït cap al món dels accidents de trànsit, l'anomenat dret de la circulació: **"Aquesta és la nostra ocupació principal, lluitar contra les companyies d'assegurances pels perjudicats en accidents d'aquest tipus."** Malauradament aquest és un tema que creix cada dia i hi ha molta gent que necessita l'assessorament d'un professional: **"Quan una persona té un problema d'aquesta magnitud, no només té la**

lesió física pròpiament dita, sinó tota una sèrie de dificultats econòmiques afegides." I segueix: **"El mal està fet, les lesions hi són, el malestar per la pèrdua d'un fill o d'un germà ningú el podrà treure a aquella família, però sí que se'ls pot ajudar a obtenir una indemnització que potser els ajudarà a tirar endavant, almenys econòmicament."**

Tanmateix, les companyies tenen l'obligació de tenir un assessorament jurídic: **"Quan són lesions molts minses, quan pràcticament es parla de danys materials del vehicle, en aquests casos sí que l'advocat de la companyia resol el problema, però les complicacions apareixen quan les lesions són importants i la seva duració imprevisible. Aleshores és interessant anar a trucar a la porta d'un altre professional."** Per desgràcia es coneixen casos de lletrats que s'aprofiten dels moments de debilitat per aconseguir clients: **"Si algú ha signat un paper de contractació de serveis d'un advocat en un moment com aquest, li diria que es quedés tranquil, que només és un compromís que pot trencar amb una simple notificació."** En relació a l'ètica de la professió, considera: **"Sortosament hi ha pocs companys que utilitzin aquests mètodes a l'hora de treballar, penso que a l'advocat se l'ha de conèixer no perquè vagi al darrere del client en uns moments difícils d'una família, sinó que si és prou coneguda la seva honestedat, ja aniran a cercar-lo més endavant."**

El sistema judicial presenta alguns problemes que els que hi treballen diàriament contempen amb assiduïtat: **"Els retards s'haurien de solucionar com més aviat millor, i em sembla que això s'hauria de fer passant competències a les administracions autonòmiques. El fet que els casos s'allarguin tant és problemàtic quan els procediments tracten de temes econòmics, però encara ho és més quan el que està en joc és la llibertat d'una persona. Jutjar algú per un delictes, amb possibilitats de presó, quan fa deu anys que el va cometre i ara té una feina i una família, és molt trist."** La manca de jutges podria solucionar-se amb la incorporació d'advocats a la magistratura: **"Sempre que defensem un assumpte assumim, en un determinat aspecte, el paper de jutge, fem una valoració de tot el que té l'altra part i el que tenim nosaltres, i intentem pensar en quina serà la sentència. I això s'hauria d'aprofitar per cobrir les nombroses vacants que hi ha."** En relació a la polèmica sorgida de la nova Llei d'enjudiciament civil, en Josep M. exposa: **"L'ideal amb la justícia seria això que s'està demanant, que l'administrat pogués acudir a l'administració de justícia en molts casos sense necessitat de cap advocat, però per arribar aquí primer hauria de funcionar correctament i això avui dia encara no és així."**

De la universitat el nostre personatge recorda alguns professors: **"Vaig aprendre molt de Miguel Pérez Capella i del doctor Soto Nieto, perquè el que feien era explicar molts casos pràctics i no limitar-se a la teoria."** Ara, de casos, ja n'hi han passat molts per les mans i amb la seva forma de treballar demostra cada dia quines són les virtuts d'un bon advocat.

“Sempre que defensem un assumpte assumim, en un determinat aspecte, el paper de jutge, fem una valoració de tot el que té l'altra part i el que tenim nosaltres”

Josep M. Cantó - Girona (Gironès)